

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/278/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415203498
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Križanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6415203498.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Križanovej a členiek senátu JUDr. Daniely Maštaliřovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej, v exekučnej veci oprávneného Intrum Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarska konfederácia, IČO: CHE-100 023 266, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti povinnému N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. F. XX, XXX XX A. F., zastúpenému spoločnosťou FALIS & Partners, s.r.o., so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 51 769 654, o vymoženie pohľadávky 2.908,23 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom Mgr. Jozefom Deákom, Exekútorový úrad so sídlom Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, pod sp.zn. EX 877/2015, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 7Er/188/2015-42 zo dňa 30. júla 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 7Er/188/2015-42 zo dňa 30. júla 2019 v napadnutej časti I. výrokovej vety **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením č.k. 7Er/188/2015-42 zo dňa 30. júla 2019 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a návrh povinného na odklad exekúcie zamietol.
2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podaním zo dňa 17.05.2018 podal povinný návrh na zastavenie exekúcie spolu s návrhom na odklad exekúcie. Konštatoval, že v predmetnej veci exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok Stáleho arbitrážneho súdu, zriadeného Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom v Bratislave sp.zn. 150/12/13 zo dňa 13.08.2014, vydaný na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „zmluva o úvere“). Súd prvej inštancie zistil, že oprávnený uzavrel s povinným samostatnú Rozhodcovskú zmluvu k úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „rozhodcovská zmluva“).
3. Zmluvu o úvere uzatvorenú medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom súd prvej inštancie posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.
4. Súd prvej inštancie mal za to, že pokiaľ bola povinnému a podpis predložená rozhodcovská zmluva na samostatnom liste papiera, v rozsahu siedmich odsekov obsahu, v jej rámci bolo povinnému vysvetlené, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú jeho následky, pričom obsahuje tiež poučenie, ako je možné sa brániť proti vydanému rozhodcovskému rozsudku a navyše bolo možné od tejto rozhodcovskej zmluvy odstúpiť v primeranej lehote, uvedenú rozhodcovskú zmluvu je možné považovať za individuálne dojednanú.
5. Z obsahu rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že obsahuje vyhlásenie dlžníka - povinného, že svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením zmluvy o úvere a rozhodcovskej zmluvy, poučenie o dôsledkoch ich uzavretia, znenie rozhodcovskej zmluvy a možnosť dlžníka - povinného odstúpenia od

zmluvy o úvere a rozhodcovskej zmluvy. To, že boli zmluvné podmienky vopred pripravené oprávneným na túto skutočnosť nemajú vplyv. Zmluva o úvere v odseku 7 obsahuje poučenie dlžníka, ktorým berie na vedomie a súhlasí s tým, že ním požadovaná poskytnutá čiastka (v odseku 5.) je maximálna a tiež, že veriteľ po posúdení schopnosti dlžníka splácať požadovaný úver v odseku 5. Poskytnutú čiastku môže jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru. Zároveň veriteľ dal dlžníkovi možnosť, že v prípade, že dlžník nebude súhlasí so zmenami týkajúcimi sa výšky a ostatných parametrov úveru je oprávnený od zmluvy odstúpiť, prípadne túto zmluvu s okamžitou účinnosťou písomne vypovedať v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia tejto zmluvy. Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu v zmysle ust. § 3 zákona o rozhodcovskom konaní tak, že podpísali rozhodcovskú zmluvu, ktorá tvorí samostatnú listinu, došlo k individuálnemu dojednaniu tejto zmluvnej podmienky, preto nemôže byť považovaná za neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na formu, obsah, ako aj znenie rozhodcovskej zmluvy, exekučný súd dospel k záveru, že povinný ako spotrebiteľ kvalifikovaným spôsobom prejavil vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a uzavretie rozhodcovskej zmluvy samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nakoľko súd prvej inštancie nezistil rozpor exekučného titulu so zákonom, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

6. Vzhľadom na to, že predmetnú exekúciu nezastavil a povinný neuviedol a zároveň nepreukázal žiadne ďalšie dôvody na povolenie odkladu exekúcie, súd prvej inštancie návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol ako nedôvodný.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti I. výrokovej vety podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, vzhľadom na to, že neskúmal rozhodcovskú zmluvu ako súčasť uznania dlhu so splátkovým kalendárom, pričom táto sa v exekučnom spise nenachádza. Keďže v spise sa nenachádza ani zmluva o úvere nie je určité, na základe čoho súd prvej inštancie dospel k tomu, že zmluva o úvere v odseku 7 obsahuje poučenie dlžníka. Mal za to, že predmetná zmluva o úvere je nielen spotrebiteľskou zmluvou, ale aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Namietal, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o úrokoch a poplatkoch, a preto podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Povinný preto nemohol uznať neexistujúci dlh, keď nosným predmetom uznania dlhu bolo jeho príslušenstvo vo výške 2.934,06 Eur, pričom nie je zrejmé, z čoho táto suma pozostáva. Dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom neobsahuje poučenie, že dlh, ktorý bol uznaný splátkovou dohodou je premlčaný, čo má za následok absolútnu neplatnosť dohody o uznaní dlhu. Skutočnosť, že dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom ako aj rozhodcovská zmluva bola daná povinnému na podpis počas osobnej návštevy v mieste jeho bydliska vo večerných hodinách s tým, že mu bude umožnené dlh splácať v splátkach, považoval za nekalú obchodnú praktiku. Namietal, že exekučný súd opomenul v predmetnej veci uplatniť § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo 122/2011 zo dňa 09.02.2012. Uviedol, že rozhodcovská doložka v zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 55/2011 zo dňa 24.02.2011. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej I. výrokovej vete zmenil tak, že vyhlasuje exekúciu za neprípustnú a zastavuje ju a povinnému priznal trovy konania, eventuálne, aby uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. K odvolaniu povinného vyjadrenie podané nebolo.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie povinného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, nakoľko nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie povinného proti I. výrokovej vete nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej I. výrokovej vete ako vecne správne potvrdil.

10. Odvolací súd zo spisu zistil, že dňa 31.03.2015 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému. Následne súdny exekútor požiadal súd prvej inštancie o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd prvej inštancie dňa 14.12.2015 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom v predmetnej veci je rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom v Bratislave, sp.zn. 150/12/13 zo dňa 13.08.2014. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe Dohody o uznaní dlhu č. 7579045076 uzavretej medzi oprávneným a povinnou dňa 03.02.2013. Rozhodcovským rozsudkom bola žalovanému (povinnému) uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi (oprávnenému) sumu 2.908,23 Eur s príslušenstvom. Právomoc rozhodnúť spor medzi účastníkmi konania si rozhodcovský súd odvodil od rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa 05.02.2013. Podaním zo dňa 17.05.2018 povinný podal návrh na zastavenie predmetnej exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku a návrh na odklad exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie povinný odôvodnil tým, že zmluvu o úvere uzatvoril ako fyzická osoba spotrebiteľ a že finančné prostriedky použil na svoju osobnú potrebu. Namietal, že rozhodcovský súd nepodrobil súdnej kontrole zmluvu o úvere z hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a či spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Mal za to, že zmluva o úvere a rozhodcovská zmluva neboli individuálne dojednané. Dohodu o uznaní dlhu považoval za nekalú obchodnú prax oprávneného a že ide o absolútne neplatný právny úkon, pretože nemohol uznať neexistujúci dlh, nakoľko zmluva o poskytnutí pôžičky neobsahuje údaj o výške RPMN, úroky a poplatky. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a návrh povinného na odklad exekúcie zamietol.

11. Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

12. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že oprávnený a právny predchodca oprávneného GE Money, a.s., Bottova 7, Bratislava dňa 21.12.2007 uzatvorili Zmluvu o úvere na nákup vozidla a záložnú zmluvu č. XXXXXX, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému finančné prostriedky. Právny predchodca oprávneného Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava 25 a povinný dňa 05.02.2013 uzavreli Dohodu o uznaní dlhu č. XXXXXXXXXXXX so splátkovým kalendárom. Súčasne v ten istý deň, t.j. 05.02.2013 právny predchodca oprávneného Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava 25 a povinný uzavreli aj samostatnú rozhodcovskú zmluvu, v ktorej povinný ako dlžník vyhlásil a svojim podpisom potvrdil, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy (bod 1.). V bode 2. veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania Dohody o uznaní dlhu č. XXXXXXXXXXXX medzi veriteľom a dlžníkom, ktorej predmetom je uznanie a úhrada dlhu dlžníka voči veriteľovi spolu s príslušenstvom z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi dlžníkom a právnym predchodcom veriteľa spoločnosťou GE Money a.s., so sídlom Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlásil, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. V bode 3. rozhodcovská zmluva obsahuje poučenie dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia s tým, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. V bode 4. a 5. rozhodcovskej zmluvy si zmluvné strany dojednali, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Dohody, s porušením, ukončením, či neplatnosťou Dohody budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z dvoch vymenovaných stálych rozhodcovských súdov podľa ich rokovacieho poriadku. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Bod 6. rozhodcovskej zmluvy obsahuje spôsob vedenia rozhodcovského konania. V zmysle bodu 7. rozhodcovskej zmluvy dlžník bol oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Od tejto rozhodcovskej zmluvy odvodil svoju právomoc rozhodcovský súd.

13. Podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

14. Preskúmaním rozhodcovskej zmluvy v súlade s kritériami, na ktorých je založený inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky odvolací súd zistil, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom oprávneného Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava a povinným dňa 05.02.2013 tvorí samostatnú časť, t.j. samostatnú listinu a ktorú povinný podpísal. Rozhodcovská zmluva

tiež obsahuje vyhlásenie dlžníka - povinného, že súhlasí s uzatvorením tejto zmluvy a vyhlásenie o tom, že bol pred uzatvorením tejto zmluvy osobitne poučená o dôsledkoch uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy a možnosť odstúpenia od tejto zmluvy. To, že boli zmluvné podmienky vopred pripravené oprávneným na túto skutočnosť nemajú vplyv. Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu v zmysle ust. § 3 a § 4 zákona o rozhodcovskom konaní tak, že podpísali rozhodcovskú zmluvu, ktorá tvorí samostatnú listinu, došlo k individuálnemu dojednaniu tejto zmluvnej podmienky, preto nemôže byť považovaná za neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na formu, obsah, ako aj znenie rozhodcovskej zmluvy, súd prvej inštancie dospel k správnej závere, že povinná ako spotrebiteľka kvalifikovaným spôsobom prejavila vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a uzavretie rozhodcovskej zmluvy samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd preto považoval námietku povinného, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi ním a právnym predchodcom oprávneného je neplatná z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku za nedôvodnú.

15. Pokiaľ povinný v návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj v odvolaní namietal, že rozhodcovský súd vo svojom rozhodnutí neprihliadol na neprijateľné podmienky v zmluve o úvere, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa ust. § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, čo zákon sankcionuje tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov, odvolací súd uvádza, že z podstaty exekučného konania vyplýva, že existencia práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti musí byť najprv určená rozhodnutím príslušného štátneho orgánu alebo iným zákonom stanoveným spôsobom. Z toho dôvodu je nutné, aby všetko, čo je potrebné pre určenie práva, bolo vykonané v konaní o veci samej (v tzv. základnom konaní). V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní) je potom možné prihliadnuť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Okolnosti majúce za následok zánik práva, ktoré nastali pred vydaním titulu, zákon umožňuje uplatniť len v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní) a spôsobom na to určeným. Ich relevancia sa dovŕšuje vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stáva podkladom pre exekúciu. Z uvedeného vyplýva, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú stránku exekučného titulu, pretože je viazaný rozhodnutím súdu v základnom konaní, to znamená, že rozhodnutie súdu v základnom konaní nemôže byť exekučným súdom posúdené ako rozporné so zákonom. V exekučnom konaní súd skúma len to, či došlo k zániku práva vyplývajúceho z exekučného titulu po jeho vydaní. Vzhľadom na to, že povinný v základnom konaní nenamietal uvedené skutočnosti, pričom nevyužil ani možnosť v zákonom stanovenej lehote žalobou podanou na príslušnom súde domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku v súlade s § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní a exekučný súd vo vykonávacom konaní už nie je oprávnený skúmať skutočný obsah hmotnoprávneho vzťahu medzi oprávneným a povinným a rozhodovať tak meritórne vo veci, odvolací súd túto námietku povinného považoval za nedôvodnú.

16. Podľa ust. § 45 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

17. Podľa ust. § 45 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

18. Zákonom č. 336/2014 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2015 (ďalej len „novela Zákona o rozhodcovskom konaní“) a ktorým bol novelizovaný Zákon o rozhodcovskom konaní bolo ustanovenie § 45 zrušené. Podľa ust. § 54b ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2015) ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

19. Vzhľadom na to, že novelou Zákona o rozhodcovskom konaní účinnou od 1. januára 2015 bolo ustanovenie § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní zrušené a z prechodného ustanovenia § 54 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní vyplýva, že úprava novely Zákona o rozhodcovskom konaní účinná od 1. januára 2015 sa má aplikovať aj na konania začaté pred 1. januárom 2015, po 1. januári 2015 už nie je možné aplikovať zrušené ust. § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní účinné do 31. decembra 2014 na predmetné konanie. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval námietku povinného, že súd mal skúmať exekučný titul z hľadísk uvedených v § 45 zákona o rozhodcovskom konaní za nedôvodnú.

20. Odvolací súd ďalej preskúmaním veci zistil, že súčasťou predmetného spisu je zmluva o úvere (č.l. 38 spisu), rozhodcovská zmluva (č.l. 36 opak) ako aj dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom (č.l. 35 spisu). Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval za nedôvodnú aj námietku povinného, že uvedené zmluvy sa v predmetnom súdnom spise nenachádzajú.

21. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti I. výrokovej vety podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

22. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).